Srijeda, 19.03.2014.g.

DA LI NAŠ LJUBLJENI GOSPODIN ISUS NOSI NA SVOJEM KRIŽU SAMO NAŠE GRIJEHE ILI I NAŠE BOLI, PATNJE I TRPLJENJA?

To pitanje mi se nekako "vrti" u mislima u zadnje vrijeme.

Često sam čuo o tome kako svatko od nas "ima svoj križ" i mora ga prihvatiti i nositi.

I obitelji imaju svoje križeve, i narodi, i puno toga drugog.

STRPLJIVO PODNOSITI SVOJ KRIŽ,

često je upotrijebljena rečenica mnogih svetaca i naših svećenika u njihovim propovijedima.

A GOSPODIN ISUS JE UMRO NA KRIŽU KAKO BI OTKUPIO NAŠE GRIJEHE.

ON NIJE DOŠAO NA ZEMLJU DA UZME NAŠE

TRPLJENJE, PATNJE, BOLI.

NE, ON JE DOŠAO ZA OTKUPI I UZME NA SEBE NAŠE GRIJEHE.

I ZBOG TOGA JE ON TRPIO I PATIO, UMRO I USKRSNUO.

TO JE BIO SMISAO I SVRHA NJEGOVOG UTJELOVLJENJA OVDJE NA ZEMLJI.

Tako to nekako meni "hoda" po mislima.

I, po tome takvome, ON je došao radi mojih grijeha koje sam činio i koje činim, da ih uzme na sebe kako bih se ja spasio od VJEČNE SMRTI.

JER DA ON NIJE DOŠAO, DA NIJE BIO TAKAV BOŽANSKI PLAN, MOJ BI ŽIVOT ZAVRŠIO MOJOM ZEMALJSKOM SMRĆU.

TO BI BILO SVE.

U TO VJERUJU ONI KOJI NE VJERUJU U GOSPODINA ISUSA KRISTA.

I TO JE MOGAO SAMO ON, BOG, SIN BOŽJI, KROZ BOŽANSKI PLAN BOGA OCA.

TO NIKAKO NISMO I NE BI MOGLI MI LJUDI, GRIJEŠNI OD POČETKA.

No, onako kako to meni "hoda" po mislima, srcu i duši, GOSPODIN ISUS NIJE DOŠAO DA OD NAS UZME

NAŠE PATNJE, TRPLJENJA, BOLI.

SAMO GRIJEHE.

Trpljenje, patnju, boli mojeg svakodnevnog života

trebam "nositi" ja sam.

TO JE MOJ KRIŽ.

NOSITI SVOJ KRIŽ STRPLJIVO.

TO JE SAMO MOJE. TO NIJE GOSPODINOVO.

ON JE DOŠAO RADI MOJIH GRIJEHA.

ZNAČI, AKO NE ČINIM GRIJEHE, NJEMU OLAKŠAVAM

NJEGOV KRIŽ, "POMAŽEM" MU GA NOSITI.

No, ono svakodnevno, ono vezano uz cijeli moj život NE

MOŽE BITI GOSPODINOVO.

NIJE ON, BOG, DOŠAO OVAMO NA ZEMLJU DA UZME

NA SEBE ONO ŠTO MENE SVAKI DAN MUČI.

MOJE NEUSLIŠANE ŽELJE …

MOJI NEPOSTIGNUTI CILJEVI …

MOJE ŽALOSTI I TUGE …

Sve to i mnogo toga sličnog je samo moje. TO SU MOJI

KRIŽEVI.

JA TE SVOJE KRIŽEVE MORAM IZNOSITI STRPLJIVO, PONIZNO, BEZ OSUĐIVANJA, DO KRAJA MOJEG OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA I DONIJETI IH PRED GOSPODINA ISUSA.

JEDNOG DANA I JA ĆU STIĆI PRED NJEGOVE NOGE, POGLEDATI U NJEGOVO LICE.

A ON ĆE ME PITATI:

"IVANE, ŠTO SI MI DONIO, KOJE KRIŽEVE SVOJEG ŽIVOTA SI MI DONIO?

JA SAM TVOJE GRIJEHE OTKUPIO DA TI MOŽEŠ DOĆI U MOJE KRALJEVSTVO.

A ČIME SI TI PRIPOMOGAO TOME, KOJA SU TVOJA DJELA, KAKVA JE TVOJA VJERA?"

ZNAM, OSJEĆAM TO, JA ĆU POGNUTI GLAVU I SPUSTITI SE NIČICE PRED NJIM:

"MOJ LJUBLJENI GOSPODINE, TI SI SVE. TI ZNAŠ SVE. I ZNAŠ ŠTO SAM I TKO SAM.

BUDI MILOSRDAN MENI GRIJEŠNIKU ..."

Jer, nekako mi je odmah došlo u misli da bih MU trebao reći da sam učinio ovo i ono, molio se, pomagao drugima

itd.

No, onda mi je odmah "projurilo" kroz misli KOLIKO

TOGA NISAM UČINIO I NE ČINIM.

JEDNO VELIKO, OGROMNO BRDO MOJIH KRIŽEVA,

VEĆIH ILI MANJIH, KOJE SAM ODLAGAO OD SEBE I

STAVLJAO IH NA TU HRPU.

ZA KOJE MI SE NIJE DALO U POJEDINIM

TRENUCIMA MOJEG ŽIVOTA DA IH NOSIM.

SVE SU TO KRIŽEVI MOJEG PONAŠANJA U MOJEM

ŽIVOTU GDJE SAM ČINIO GRIJEHE.
I TE GRIJEHE SAM ISPOVIJEDAO I GOSPODIN ISUS

IH JE OTKUPIO.

NO, U SKLOPU SVAKOG GRIJEHA JE I BIO I MOJ

KRIŽ.

NO, KAD JE GRIJEHA NESTALO, IZA NJEGA JE

OSTAO MOJ KRIŽ.

IZA SVAKOG MOJEG ISPOVIJEĐENOG GRIJEHA.

RAZNI KRIŽEVI koji su mi "govorili" da sam griješio, da

se moram promijeniti, da se moram truditi da ne

griješim, da moram ojačati svoju vjeru, da ju moram

"hraniti" dobrim djelima i molitvom, da moram biti

milosrdan, ponizan …

IZA GRIJEHA KOJE SAM ČINIO PREMA

OCU, OSTAO JE MOJ KRIŽ TUGE I

ŽALOSTI RADI TOGA, I PUNO MOLITVE,

NA RAZNE NAČINE, ZA NJEGOVU DUŠU.

IZA GRIJEHA NEUMJERENOSTI, BLUDA,

OSTALI SU MOJI KRIŽEVI STRPLJIVOG I

POSTOJANOG SAMOODRICANJA I BORBE

PROTIV TIH GRIJEHA.

IZA GRIJEHA OHOLOSTI, LICEMJERJA I

TAŠTINE OSTALI SU MOJI KRIŽEVI

PONIZNOSTI, STRPLJIVOSTI, POMAGANJA

I MOLITVE ZA DRUGE, SAMOZATAJNOSTI.

IZA GRIJEHA OGOVARANJA I

OSUĐIVANJA OSTALI SU KRIŽEVI

POMOGANJA DRUGIMA NA RAZNE

NAČINE, MOLITVA ZA NJIH, BORBA

PROTIV TIH GRIJEHA U SVAKODNEVNOM

ŽIVOTU.

IZA ŽELJE ZA MATERIJALNIM STVARIMA

I POČASTIMA, OSTALI SU MOJI KRIŽEVI

PRONALAŽENJA MJERILA ZA SVE ONO

ŠTO JE MENI I MOJOJ OBITELJI

POTREBNO ZA SVAKODNEVNI ŽIVOT.

IZA SVIH ONIH GRIJEHA PREMA

GOSPODINU, KOJE SAM ČINIO SILNE

GODINE, OSTAO JE MOJ KRIŽ TIH

SPOZNAJA KOLIKO SAM GRIJEŠAN BIO

PREMA MOJEM STVORITLEJU, SILNA

ŽALOST I KRIŽ SPOZNAJA O TOME ŠTO

SVE DA UČINIM KAKO BI ZADOVOLJIO

ZA TE SVOJE GRIJEHE I KAKO BIH ČIM

MANJE ČINIO NOVE I NOVE GRIJEHE.

A GDJE SU JOŠ ONI SILNI KRIŽEVI KUŠNJI

GOSPODNJIH PO KOJIMA NAS ŽELI OBRATITI

I UČVRSTITI U VJERI, BOLESTI, NESREĆE ...

TOLIKO KRIŽEVA KOJE MORAM IZNOSITI …

NEĆE IH NITKO UMJESTO MENE.

NO, GOSPODIN ME OTKUPIO, OTKUPIO JE MOJE GRIJEHE I DAO MI JE ČVRSTU NADU U VJERI DA NOSEĆI SVOJE KRIŽEVE DOLAZIM U NJEGOVO KRALJEVSTVO, U VJEČNI ŽIVOT.

I NEKAKO MI JE DOŠLA SLIKA U MISLI KAKO DALEKO NAPRIJED IDE GOSPODIN ISUS I TEŠKO VUČE KRIŽA NAŠIH GRIJEHA.

A DALEKO IZA ZA NJIM IDEM I JA VUKUĆI SVOJ ŽIVOTNI KRIŽ.

O MOJ LJUBLJENI BOŽE, KAKO SAM

TI ZAHVALAN ŠTO SI MI DAO

SPOZNATI MOJE ŽIVOTNE KRIŽEVE!

I ŠTO MI DOZVOLJAVAŠ DA S

NJIMA IDEM ZA TOBOM, PREMA

TEBI, U TVOJE VJEČNO KRALJEVSTVO.

I ŠTO ME STALNO, SVAKODNEVNO,

NA RAZNE NAČINE, TJEŠIŠ I

HRABRIŠ U TOME DA IZDRŽIM.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE SINE I DUŠE SVETI!

SVET I PRESVET!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICA, I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.